

Indstillingen

vedtoges enstemmigt med 103 stemmer; 3 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Da der nu er vedtaget enslydende beslutninger i begge ting, vil der blive givet statsministeren meddelelse herom.

Den følgende sag var:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i lov nr. 53 af 10. marts 1938 om foranstaltninger mod smitsomme sygdommes indførelse i riget.

(Første behandling findes i tidenden sp. 4094).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Viggo Starcke: Da jeg desværre var forhindret i at være tilstede ved første behandling af dette lovforslag, vil jeg gerne sige, at vi fra vor side kan tiltræde lovforslaget, tiltræde de ændringer af definitioner og udtryk, der er foreslået i forslaget, og tiltræde, at sundhedspasset gøres vederlagsfrit.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om grundstigningsskyld.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1822; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 3085).

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, de stillede ændringsforslag samt spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Ordføreren (Holger Eriksen): Som ordfører for udvalget har jeg faktisk kun at fastslå, at der desværre ikke er opnået enighed, ikke engang om lovforslagets saglige affattelse. Her er et tilbageskridt fra i fjor, da alle partier gik ind for den saglige udformning. Siden er der sket det, at den højtærede finansminister har fremsat et nyt lovforslag, som — det er erkendt fra alle sider — tog vidtgående hensyn til oppositionspartiernes synspunkter. Endvidere er der under behandlingen fremsat ændringsforslag, som ligeledes gør indrømmelse til tidligere fremført kritik, men alligevel har man altså ikke kunnet opnå enighed om denne side af sagen, hvoraf vel må fremgå, at oppositionspartiernes appetit vokser, medens de spiser.

Jeg skal gøre opmærksom på, at der i selve lovforslaget, i § 4, stk. 2, er en trykfejl, idet der efter § 18 er anført et nr. 3, som ingen steder hører hjemme. Det bliver imidlertid betragtet som en trykfejl, og derfor er der ikke stillet ændringsforslag om, at dette nr. 3 skal udgå.

Iøvrigt skal jeg som ordfører for socialdemokratiet gøre nogle bemærkninger dels til ændringsforslagene, dels til de synspunkter, som de forskellige mindretal har fremført i betænkningen. Jeg skal først tage de ændringsforslag, som udelukkende vedrører den hidtil gældende lov, der jo fortsat vil bestå, forsåvidt angår al den grundværdistigning, der har fundet sted indtil den 10. vurdering til efteråret.

Man er blevet opmærksom på, at loven, således som den er affattet, vil medføre, at ren landbrugsjord kan komme til at betale grundværdistigningsafgift. Årsagen er den, at konjunkturtillægget kun for de første 10 pct. af den konstaterede gennemsnitlige grundværdistigning beregnes med det fulde beløb, medens den øvrige stigning kun beregnes med halvdelen. Man gør gældende, at det aldrig har været lovens forudsætning, men jeg tror ikke, det er rigtigt. Jeg tror, at man har været helt klar over, hvad man gjorde, da man gennemførte loven i 1932 og gav den en bestemt affattelse. Man må nemlig ikke glemme, at den bygger på, at man først udfinder den gennemsnitlige stigning af al grundværdi, hvilket altså vil sige, at man medtager både den samfundsskabte og den konjunkturskabte grundværdistigning. Hvis man nu dertil havde føjet, at konjunkturtillægget skulle være ækvivalent dermed, ville det betyde, at den samfundsskabte grundværdistigning aldrig kunne rammes for den stignings vedkommende,